בס"ד

פרשת שמות

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

ואלה שמות בני ישראל (שמות א, א)	3
"ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו... (שמות א, ז)	8
"ונלחם בנו ועלה מן הארץ" (שמות א, י)	10
וילך איש מבית לוי ויקח את... (שמות ב, א)	11
וילך איש מבית לוי ויקח את... (שמות ב, א)	12
ותראהו את הילד והנה נער בוכה (שמות ב, ו)	14
משה היה רועה צאן	17
כבד פה וכבד לשון (שמות ד, י)	18
לעילוי נשמת יקירנו האהוב	20
אפרים שמעון (אפי) אריאל ז"ל	20
בן עוזיהו מרדכי וסיגל	21
שייבדלו לחיים טובים וארוכים	21
תנצבה	21
יהי זכרו ברוך	21

בס"ד

פרשת שמות

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

יום שישי הזה הוא הלילה הראשון של השובבי"ם. כל שישי הוא קודש. כל שישי מסוגל לכפרת עוונות. כל שישי מסוגל לתקן. רבינו הרש"ש, זכותו תגן עלינו, כתב שדבר ידוע הוא בשם רבינו האר"י והזוהר שאדם שחטא ביום ראשון פגם ביום ראשון, צריך לתקן ביום ראשון. ביום ראשון הזה יתקן את כל ימי הראשון שעברו. חטא ביום שני יתקן את ימי שני. אם פגם בשבת יזהר בכבוד השבת ויכפר על כל השבתות שעברו. אבל השישי זה "מאסטר". זה צינור שעובר לכולם. זו ספירת היסוד שקשורה בכל אחת ואחת מהספירות. בכל מין עבירה או פגם או עבירה שחטא ע"י שישוב בתשובה יתקן. זה מתחיל מהשקיעה של הלילה הזה ועד מחר בכניסת שבת. כל מה שיעשה האדם לכבוד שבת, אם זה ציפורניים שגוזז אותם, אם זה תספורת, רחיצה, לימוד תורה, מעשים טובים. כל המעשים האלה זה מכפר על הכל. בפרט בימי השבבי"ם.

> **ואלה שמות בני ישראל**
>
> שמות א, א

המדרש אומר, תשעה באב נולד משיח. מדוע ? לאמר לך שבו ברגע שנחרב בית המקדש בבית לחם ילדה אותה אישה עניה את הילד ששמו משיח בן דוד. אחרי זה באה רוח סערה ולקחה אותו השמימה. ועד עכשיו הוא מחכה לנו, מתי ירד ? מתי יבוא ? מה הקשר בין לידת המשיח ל"ואלה שמות בני ישראל" ? ירדנו למצרים. זו הגלות הראשונה של ישראל. הגלות האחרונה זו הגלות הזו. היא נקראת גלות אדום וישמעאל. אנו מצפים לגואל שיבוא. כמו שכאן, נולד משה וגאל את ישראל והוציא אותם ממצריים, גם כאן המשיח נמצא, נולד ביום החורבן והוא מחכה מתי יבוא

הזמן שיגאל אותנו. לכן אמר, "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצריימה" שבאו למצרים לגלות. ראובן על שם "ראה ראיתי את עוני ישראל". שמעון על שם "וישמע האלוקים את נאקתם". לוי, לאמר שהקב"ה מתלווה איתנו בגלות הזאת, שנאמר "עימו אנוכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אורך אשביעהו ואראהו בישועתי" (תהילים נ). לא כתוב "בישועתך" אלא "בישועתי". כביכול, הקב"ה בגלות איתנו. אדם נמצא בצרה, הקב"ה איתו. הקב"ה עם האדם בצרה אפילו עם הרשע.

אדם נמצא בבית הסוהר, הקב"ה איתו בבית האסורים. אדם שוכב בבית חולים, לא יבוא ולא יהיה על אף אחד מישראל, הקב"ה איתו בבית החולים. שכינה מעל מראשותיו של החולה. אדם בכל צער שלא יהיה הקב"ה איתו. המשנה בסנהדרין אומרת, אפילו על רשע בישראל שהוא בצער, שכינה בוכה ואומרת, "קלני מראשי, קלני מזרועי", הראש שלי כבד, הזרוע שלי כבידה, אומר הקב"ה. שואלים המלאכים, למה ? אתה הרי כל יכול. עונה להם הקב"ה, הצער של היהודי הזה שסובל בגללו כואב לי. אז זה לוי, מתלווה אלינו הקב"ה.

יהודה, "יודו לשם חסדו נפלאותיו לבני אדם", לכן אדם צריך להודות לקב"ה, על כל יום ויום, על כל פעולה ופעולה.

יששכר, זה שכר השעבוד. יששכר- יש שכר. המדרש מביא משל נורא ואיום. היה בן מלך שחטא לאביו. היה אביו מוכיחו ולא שומע. יום אחד עשה פשע נורא והגלה אותו אביו לאי. היו שם אנשים משונים בעלי כמה ראשים. הם היו מתעללים בו. שם הוא היה רועה צאן. לימים, בא האבא ושמע שהבן שלו הפסיק לעשות עבירות והוא מועיל. הבן התגעגע והמלך החזיר אותו לעירו. המלך החזיר את בנו למעמדו, דאג לו לבגדים ולכל מה שהוא צריך. ובכל זאת, הבן היה יושב ובוכה. למה אתה בוכה ? שאל אותו אביו המלך ? 12 שנה לא ראיתי אותך, איזה חורפים קשים, איזה צרות, כמה לגלגו עלי, כמה פצעו אותי. אמר האב: תביא לי רשימה של כל המכות והפציעות שקבלת. כל לילה היה הבן כותב מה עשו לו, מתי היכו אותו ? נפל

בשלג. היה לו שלג ולא יכל לצאת מהבית ארבעה ימים. היתה לו הפסקת חשמל. הביא את זה לאבא שלו אחרי שכתב את הכל, והאבא על כל מכה ומכה שלם לו בונוס נוסף. העלה אותו בדרגות ונתן לו עוד דברים. וכך הוא עלה ועלה על ראש כל השרים. אחרי קבלת כל העושר היה הבן בוכה: אוי ! חבל שלא קבלתי עוד מכות, כך הייתי מקבל עוד מתנות יפות. זה מה שאנו עתידים לאמר בעתיד, "**ואמרת ביום ההוא אודך ה' כי אנפת בי".** אנפת לשון כעס. כעסת עלינו בגלות, עשית מה שעשית והכל לטובה. "**ישוב אפך בי ותנחמני**." על כל מכה תנחם אותי.

יששכר – שכר השעבוד, על כל שעבוד, על כל צער שהיה לך והתגברת יש שכר. על כל צעד וצעד יש שכר, על כל פסיעה ופסיעה.

זבולון – זבול זה בית, זה משכן, "הפעם יזבלני אישי", כלומר, השכינה תגור אצלו. זה פירושו זבולון.

בנימין – "ימין ה' רוממה ימין השם עושה חיל.

דן– ידון את הגויים על שעשו לנו צרות. רבי שמעון אומר, איפה טיטוס ? איפה אנטיוכוס ? אפילו הקבר שלהם לא יודעים איפה הוא. את כולם, עתיד הקב"ה להחיות ולהביא אותם לגיא בן הינום, ליד הסינמטק, בבקעה של "בריכת הסולטן". כל העמק הזה, "**כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד**". ועתיד הקב"ה לעשות בהם נקמות אחד אחד. שנאמר "**לעשות נקמות בגויים תוכחות בלאומים. לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל**"

ולנו הוא יתן נפתלי. **נפתלי**– נופת צופים. תענוגים. ויתן לנו **גד** – ירד לנו מן מן השמים. מה נלך כל יום למכולת ? במן יש את כל המעדנים שאתה רוצה בעולם. לא צריך להזמין ממסעדה. לא יהיו יותר שליחים של פיצות. כולם ישבו ללמוד תורה. גמרנו. ויהיה לנו **"אשר"**– מה זה אשר ? "ישרו אתכם". כל האומות יגידו "אוי אלה היהודים". ישימו אותנו בראש המגדל של האו"ם. כתר על כולם. ויהיה לנו

יוסף. מה זה יוסף ? יוסיף לנו ה' עוד שנים. חיים ארוכים. בית המקדש עם משה רבינו ועם כל הצדיקים.

הרדב"ז – ר' דוד בן זמרה, היה לפני 500 שנה במצריים. בגיל 110 עלה לצפת. היתה לו קהילה גדולה של יהודים. למעלה מ 500,000 יהודים היו הולכים אחריו. כמה שאלות ותשובות יש לו. בידינו יש 8,000 תשובות. הרב חיד"א כותב, שהוא ראה באקדמיה הצרפתית, 30,000 תשובות של הרדב"ז. גאון הגאונים היה בדורו. הוא רבו של מרן, רבינו יוסף קארו. הוא רבו של רבינו האר"י. שאלו אותו שאלה על יהודי תושב ארץ ישראל שנסע לחוץ לארץ עם אשתו. היהודי שאל את הרב, האם עליו לעשות 2 ימים טובים של גלויות, או יום טוב אחד של גלויות ? הרדב"ז פסק שעליו לחגוג שני ימים טובים של גלויות. ענה לו היהודי, אבל אני מתכוון לחזור לארץ ישראל. ענה לו הרדב"ז, לא משנה, נסעת עם אשתך, סימן שבאת להשתקע. אולי ימצא חן בעיני אשתו המקום והיא תרצה להישאר שם. תמהו עליו הפוסקים. הרב "יפה נוף" אמר שהרדב"ז הביא את הפסיקה הזו מהפסוק הזה, "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצריימה (חו"ל), את יעקב, איש וביתו באו" מה זה ביתו ? אשתו. עם הביא את אשתו לשם זה מראה שזה סימן למשכן קבע בחוץ לארץ. אם היה בא בלי אשתו לא היה צריך לחגוג שני ימים טובים של גלויות.

ו"יוסף היה במצריים"

רש"י אומר, והלא הוא ובניו היו בכלל שבעים. ומה בא ללמדנו ? וכי לא היינו יודעים שהוא היה במצרים ? אלא להודיעך צדקתו של יוסף. בגלל שזה שבוע ראשון של שובבי"ם זה קשור ליוסף. רבינו האר"י אמר שטוב לומר כל ליל שישי (זאת אומרת ביום חמישי בלילה), כל לילה מהשובבי"ם, 24 פעמים "יוסף". אח"כ, יאמר 24 פעמים יסוד. מדוע 24 ? בספר יצירה כתוב שכל אות בונה בית אחד. 2 אותיות בונות 2 בתים. אם יש לו אות א', זה א'. ואם למשל יש לו נ'ח'. נח. אפשר להפוך זאת ל"חן". ואם יקרא לו "לוי", אפשר להפוך זאת ל "וילי" או "ילו" או "ולי" או "ליו" או "יול", 6 אפשרויות כולל "לוי". 3 אותיות בונות 6 בתים. 4

אותיות בונות 24 בתים. למשל "יוסף", אתה יכול ליצור משמו 24 אפשרויות של צירופי אותיות. 6 אפשרויות שמתחילות באות י'. 6 אפשרויות שמתחילות באות ו'. 6 אפשרויות שמתחילות באות ס', ו61 אפשרויות שמתחילות באות פ'. הרב אומר בקול ומונה עם הציבור 24 "יוסף" ו 24 פעמים "יסוד". וזה מכפר. גמרנו אין עוונות. אז מה רש"י אומר לנו ? "להודיע צדקתו של יוסף". הוא יוסף הרועה צאן אביו, הוא יוסף שהיה במצרים ונעשה מלך עמד בצדקו. רש"י רצה לאמר שאפילו שנמכר יוסף, והיה עבד, ונהיה מלך לא שינה את שמו ולא שינה את לשונו, ולא את לבושו. לכן זכה. הגמרא אומרת דבר מפחיד מאד שקשה לאומרו. אם לא הגמרא אומרת אי אפשר לאומרו. משה רבינו נולד בפרשה הזו. משה הציל את בנות יתרו מהרועים. יתרו שואל את בנותיו, מדוע מהרתן לבוא היום ? בנות יתרו אמרו לאביהם: **"איש מצרי הצילנו מיד הרועים"**. מה זה איש מצרי ? לבוש בגדים של מצרי. משה רבינו בא להיכנס לארץ ישראל הוא התחנן 515 תפילות. משה אומר אני דאגתי להביא את ארון יוסף. 40 שנה היה ארונו של יוסף עלי. זו משנה במסכת סוטה. המשנה אומרת, בוא תראה כמה זכות יש למשה רבינו. מי קבר את משה רבינו ? הקב"ה. "ויקבור אותו בגיא מול בית פעור". למה הוא זכה שהקב"ה יקבור אותו ? כי רק הוא טיפל בארון יוסף, רק משה. סרח שאלה את משה, מדוע אתה נראה כל כך רע ? ממה אתה דואג ? אמר לה משה, מה אני אעשה ? הגיע זמן גאולתם של ישראל ויוסף השביע אותנו שלא נצא עד שנביא את עצמותיו לארץ ישראל. סרח אמרה לו, בוא אני אראה לך. המצרים שמו את ארונו של יוסף בקרקעית הנילוס כי ידעו שאי אפשר להוציא את ישראל בלי יוסף. סרח הראתה למשה איפה האזור של הארון. עמד שם משה. לקח משה קלף וכתב עליו "עלי שור, עלי שור", כתב עליו את "שם המפורש" והשליך אותו למים. אמר משה "יוסף יוסף, הגיע זמן גאולתם של ישראל, אם אתה מראה את עצמך מוטב ואם לווא אנחנו פטורים משבועתך ". מיד צף ארונו של יוסף. משה נשא את הארון 40 שנה על כתפיו. כעת הוא בא להיכנס לארץ ישראל ולא נותנים לו להיכנס לארץ ישראל. למה זכה יוסף שמשה רבינו התעסק בו ? כי הוא קבר את אביו במערת המכפלה. בא

משה רבינו ואומר לקב"ה, מידה כנגד מידה לא בטלה. מה עונה לו הקב"ה ? יוסף נשאר יוסף. הוא לבד בגדים של יהודי. אתה שמעת שאומרים עליך איש מצרי ושתקת ? ולא מחית. אתה שומע שהן אומרות לאבא שלהן איש מצרי, ואתה שותק ? היית צריך לצעוק, אני עברי. אני יהודי.

זו אחת הסיבות שהוא לא נכנס לארץ ישראל.

> **"ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד"**
>
> שמות א, ז

6 בכרס אחת. יש אומרים 60 בכרס אחת. מדוע מאד מאד ? ידוע שאם יש לאדם ילדים צריך כסף. יש הוצאות. בגדים, נעליים, חוג למחול, חוג לגאוגרפיה, לקחת אותם לקניון ולקנות להם כל מיני דברים. כל ילד רוצה חדר משלו ומיטה משלו. הקב"ה הביא להם ילדים והביא להם כסף עם זה. מאד זה ממון. איפה ראינו ? "ואהבת את השם אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך". מאודך זה ממונך. הקב"ה נתן להם גם ממון. כל ילד הגיע עם הצ'ק שלו. הגמרא אומרת, זכר "זה כר"- "כר"-כיכר. בא וכיכרו בידו. אומר לאביו, לא אתה מפרנס אותי, הקב"ה מלמעלה שלח אותי עם הצ'ק ביחד. נקבה גימטריא "נזק". היום הנקבות יותר טובות מהזכרים. השתנו הזמנים.

מדרש תנחומא אומר, **"ותמלא הארץ אותם כחרושת של קנים"**. אז היו נישאים בגיל 9 או בגיל 12. כל שנה כל אחת מביאה 6 בכרס אחת. כל ילד כמו 60 ילד. זה המון, מפלגה. הם היו הולכים איתו בדרך וזה נראה כשדה, כחרושת של קנים. לא היה מקום ללכת ברחוב, לא היה מקום לזוז, "ותמלא הארץ אותם".

אבל המדרש מוסיף דבר נורא ואיום. נכון שלא שינו את לבושם, **"ולא שינו את לשונם"**, אבל מלאו את בתי הקרקסאות והתיאטראות. זה הציק למצרים והם הלכו להתלונן אצל פרעה. היהודים תפסו את כל המקומות. להבדיל, להבדיל איך היה

בגרמניה ? היהודים אחרי הקידוש היו הולכים לתיאטרון. החוק הראשון בחוקי נירנברג היה שאסור ליהודים להכנס לתיאטראות.

לפני 160 שנה, אמרו לרי עקיבא איגר: כל שבת היהודים המשכילים הולכים לתיאטרון. חילול השם נורא. אז מה עושים ? אמר להם: אל תדאגו אני אסדר את העניינים.

בליל שבת הראשון הוא דרש דרשה והיא מצאה חן בעיניהם. אמר להם ר' עקיבא איגר: אני מאד נהנתי מכם. אתם אנשים אינטליגנטים. איך אתם נזהרים בכבוד חברכם. אתם מגוהצים. תסלחו לי שאני מעיר על ההתחלה ומקלקל את החגיגה. חבל שיוצא עליכם שם שאתם גנבים. גנבים ? נבהלו היהודים. אסביר לכם מדוע. אדם שיוצא מבית הכנסת, מלאכים מלווים אותו. המלאכים האלה נשארים עד מוצאי שבת לכן לא אומרים "בצאתכם לשלום" בקידוש של ליל שבת. הקמצנים אומרים ב"צאתכם לשלום". אתם צריכים לקנות כרטיסים גם למלאכים. הם באים אתכם לתיאטרון, אז זו גניבה. כל העיר רעשה. ולא הלכו לתיאטרון באותה שבת.

> **"ונלחם בנו ועלה מן הארץ"**
>
> שמות א, י

◆ **רמז לגאולה, כפי שאומרת הגמרא. מתי הגאולה תבוא ?**

כשאנחנו בקרקע. "**נפלנו תמהנו מרעות תשש כוחנו מצרות, שחנו עד למאד, נפלנו עד עפר**", שנאמר "**קומה עזרתה לנו ופדנו למען שמך**". מה כתוב לפני כן ? "**כי שחה לעפר נפשנו, דבקה לארץ בטננו**". אנחנו כבר עם הפנים לאדמה בגלות הזו. מיד "**קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך**". "ועלה מן הארץ". תזהר, אל תראה את היהודים ככה. ככל שהם נופלים הם יקומו יותר. הם מסוכנים. "ועלה מן הארץ". ירדו וירדו ומשמה יעלו.

"**וימררו את חייהם.**"

היו שלבים בקשיים:

בהתחלה שרי מיסים. אח"כ נתנו להם לבנות הרי מסכנות. לא פרמידות. שטויות והבלים אלה שאומרים את זה. המדרש אומר שהם היו בונים בתים בקיץ על שפת

הנילוס. שלושה חודשים בונים. מגיע החורף הנילוס גוהה. ואז באים המים ומציפים את כל הבתים. אז היו אומרים להם, אתם רואים מה אתם שווים ? זה כדי לשבור את רוחם. זה הבתים שבניתם ? זו עבודת פרך. עבודת פרך זה שאדם עובד קשה, בונה בית והבית נחרב.

ו"**יעבידו אותם בפרך**"

שני פירושים.

• פה רך.

ב. עבודות של נשים שמו על האנשים ועבודות של אנשים שמו על הנשים.

מה זה "וימררו את חייהם" ? אומר המדרש, ככל שהמצרים היו ממררים יותר כך היה לנו טוב יותר. למה ? הרי נגזר על אבותינו להיות במצרים 400 שנה. כמה שנים היינו ? 210. תעשה את החשבון. יוכבד נולדה בין החומות. באיזה גיל יוכבד ילדה את משה ? 130 שנה. הגמרא אומרת קושי השעבוד השלים את המנין. בני ישראל יצאו אחרי 210 במקום 400.

וימררו את חייהם - הטעם הוא "אזלא גריש", אמר פרעה, קומו צאו מתוך עמי. הקושי הוסיף נקודות זכות.

> **וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי**
>
> שמות ב, א

החתם סופר שואל, מה קרה פה ? למה צריך לציין זאת ? ידוע שאיש לוקח אישה ונולדים ילדים. מה מברכים את החתן והכלה ? שיזכו לבנים זכרים. למה אומרים בנים זכרים ? שלא יצא בן נקבה כזה, "חנון". לא הולך לבית הכנסת, ומטייל בקניון, הבת לא מניחה תפילין, הוא גם לא מניח תפילין. אנחנו לא רוצים כאלה. אנחנו רוצים בנים זכרים.

> **וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי**
>
> שמות ב, א

עמרם נכנס חי לגן עדן. למה צריך להגיד את זה ? פלא פלאים אמר החתם סופר. תמיד הפרשה הזו היא בשבוע של ההוא ההוא. הסילבסטר. שם רשעים ירקב. מה הם אומרים שמרוח הקודש הוא נולד. להבדיל, להבדיל, המושיע שלנו נולד מאישה. אנחנו לא כמו הגויים שממציאים כל מיני דמיונות.

עמרם לקח את בת לוי, בת 130 ? זו בת ? בת 130! זו סבתא רבא. איך הוא קורא לה בת ? התוספות יום טוב אומר, שבאותו דור, כיוון שהנשים היו יולדות כל כך, 6 בכרס אחת. תראה, אצל שרה אימנו נחשב לנס ששרה אימנו ילדה את יצחק בגיל 90 ושהניקה 300 תינוקות באותו יום. אז מה העניין ? כיוון שישראל היו כל כך הרבה פרים ורבים, 6 בכרס אחת, זו (יוכבד) עדיין צעירה, עוד החיים לפניה. ולמה בת לוי ? לוי היה בחיים והיה מפורסם. שבט לוי לא היה בשעבוד. פרעה ידע שבלי תורה אין ישראל אז הוא לא שעבד את שבט לוי כדי שיוכלו ללמוד תורה. בפרשת במדבר אנו קוראים שבשבט לוי יש הכי מעט אנשים, 24,000 בסך הכל. לוי לא היו בשעבוד אז לא התרבו. שבטי ישראל שהיו בשעבוד התרבו. יש אומרים טעם אחר, כיוון שעמרם גרש את אשתו גם הם עמדו וגרשו נשותיהם. וכך בטלו מפריה ורביה. וכך התמעטו. אבל זה לא מספיק. בסך הכל שלוש שנים. בין אהרון למרים 3 שנים, בין משה לאהרון 3 שנים. אהרון היה תינוק בזמן שעמרם גרש את אשתו. באה מרים אמרה לאבא שלה, גזירותיך קשות משל פרעה. "פרעה גזר על הזכרים, ואתה גזרת גם על הנקבות". שמע בקולה, והחזיר את אשתו. בחופה עמדו אהרון מכאן ומרים מכאן ומוחים כפים אבא ואמא מתחתנים. ואז נולד משה רבינו.

הזוהר הקדוש מקשה. מה זה "**ויקח את בת לוי**" ? הזוהר אומר דבר שהוא פלא פלאים. האישה מצד עצמה אין לה חיים משלה. הנשמה שלה זה מבעלה. בעלה מקבל את כל השפע שלה ומוסר לה. כך זה עד החתונה. אז מה עם הרווקות

בגילאים השונים ? אביהן נותן להן את הנשמה לפי שעה עד ליל החופה. בליל החופה, כשבעלה לוקח אותה, החלק של האבא חוזר למקומו, והאבא נח מנוחה גדולה, והיא מקבלת נשמה מבעלה. לכן אומר הרב חיד"א בפרשת אמור, כתוב "לאביו ולאימו, לבנו ולביתו, לאחיו ולאחותו, כי אם לשארו הקרוב אליו" שארו זו אשתו. כך אמרה הגמרא, כך הביא רש"י. שארו זה חלק ממנו, בשר מבשרו, נשמה מנשמתו ממש. כשכתוב "בת לוי", הכוונה שבינתיים היתה לה נשמה מצד אביה, עכשיו לקח אותה בעלה, נתן לה נשמה משלו. יש ויכוח בין המפרשים מה היה שמה. יש אומרים ששמה "אותה" ובעל הטורים אומר ששמה "עדינה".

נולד משה.

"**ותרא כי טוב הוא**".

אומר המדרש, "ראה תוארו כמלאך אלוקים לפיכך מלוהו בשבת". מה הענין ? המדרש הזה לא ברור, הוא נקרא מדרש פליאה. יש מחלוקת בבריתא, מה זה "כי טוב" אצל משה ? ר' מאיר אומר שנולד מהול. ר' יהודה אומר שהתמלא כל הבית אורה. שמש בבית. מה היו עושים המצרים ? לוקחים תינוק צובטים אותו הוא צועק ואז התינוקות מבינים את שפת התינוקות. אז כשתינוק צועק ותינוק אחר שומע אותו אז הוא גם צועק. וכך היו מוצאים את התינוקות שהחביאו אותם. כתוב "ותצפנהו" לגבי משה. הוא היה מאיר. אז ביום אין בעיה אבל בלילה מה השמש עושה בבית שלך ? אהה, יש לך תינוק מאיר. את כל מיתת התינוקות בצע פרעה כדי לתפוס את משה. בלעם נתן לו את העיצה הזו.

משה רבינו נולד בשבת ונימול בשבת. משה נולד בז' באדר. אם משה נולד מהול אז איך מלו אותו בשבת ? מי שנולד מהול לא מלים אותו בשבת. מכיוון שראו אותו כמלאך ראוי הוא שימולו אותו בשבת. ברית המילה של משה רבינו היתה בי"ד באדר.

כשהמשיח יבוא כל אישה תלד בן זכר כל יום (גמרא מסכת כתובות). כל יום תהיה ברית מילה. ואז כל יום תהיה חתונה. אתה תרוץ לברית, לבר מצווה ולחתונה כל יום-"**פדויי ה' ישובון, ובאו ציון ברינה, ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה.**"

"ששון" זה מילה, "שמחה" זו חופה. "ונסו יגון ואנחה", אין צרות, אין אבל, אין מתים. נגמר המוות לנצח.

> **ותראהו את הילד והנה נער בוכה.**
>
> שמות ב, ו

למה "ותראהו" ? הרי אין אות מיותרת בתורה. הזוהר הקדוש מגלה לנו גילוי מדהים מאד. שלכל אדם יש יצר הרע. למשה רבינו לא היה יצר הרע "כי טוב", נולד מהול. אבל איפה היצר הרע שלו ? היצר הרע של משה היה בתיה בת פרעה. היא היתה עובדת אלילים והוא היה עובד את ה' כל הזמן. בגיל 12 הרג את המצרי. "מי שמך לאיש שר ושופט עלינו"? איש- זה מעל גיל 13 ואתה עוד לא בן 13. משם למדו רבותינו שהיה בן 12. בגיל שלושה חודשים אימו שמה אותו ביאור. באותה

שעה נתקנה קליפה, יצר הרע של משה רבינו, שזאת למעשה בתיה בת פרעה, והיא יורדת לרחוץ ביאור. בתיה יורדת "לרחוץ מגילולי בית אביה", הולכת להתגייר, ירדה למטה "ותשלח את אמתה ותיקחיה" וגם היתה לה צרעת. התרפאה וירדה לטבול כדי להיטהר. פתחה את התיבה ורואה את משה רבינו. בהמשך הפרשה אומר הקב"ה למשה, "השב את ידך לחיקך" "וישב ידו אל חיקו" והנה ידו מצורעת כשלג. שואל רבי שמעון בר יוחאי, ריבונו של עולם, משה רבינו, זך שבזכים, קדוש שבקדושים, טהור שבטהורים איך יהיה לו צרעת ? זה מהנגיעה של בתיה בת פרעה, אפילו שהתגיירה. נשאר איזו עכירות דקה מאד. לפי גודל הטהרה של משה רבינו משהו נגע בו. אחרי זה התרפא. להראות שהוא תיקן אותה. לכן, כתוב בזוהר הקדוש, יש בגן עדן 7 היכלות של גברים ו7 היכלות של נשים. אחד ההיכלות הוא של בתיה, כשהיא בראשן של כל הנשים הצדקניות. כל לילה משה נכנס להיכל הזה של בתיה ומגלה לה סודות שה' גילה לו ביממה האחרונה, והיא מספרת את זה לנשים והן שמחות. והן נהנות. יוסף הצדיק יוצא מהיכלו, נכנס להיכל של סרח בת אשר ומגלה לה סודות שגילה לו השם יתברך. כל רגע יש שם שינויים.

"ותראהו"

אומר הזוהר הקדוש, ראתה שהשכינה היתה איתו. "אני והוא הושיעה נא". המשנה בסוכה אומרת מה היו אומרים בבית המקדש כאשר היו מנענעים ? "אני והוא הושיעה נא". מי זה "והוא" ? הקב"ה נקרא "הוא". אני בגלות והוא איתנו בגלות, אז תושיע בבקשה. את עצמך ואותנו ביחד.

משה גדל בבית פרעה. רבי אברהם אבן עזרא שואל, למה זה ככה ? המנהיג הכי גדול שלנו שהוציא אותנו ממצרים, שקרע לנו את הים, עלה למרום, נצח את מלאכי מעלה והוריד לנו את התורה. למה צריך לגדול בבית פרעה ?

א. כיוון שהיהודי הוא בישן ורחמן. משה ראה בבית פרעה איך מוציאים להורג איך שוחטים. משה רבינו ראה את ההתנהלות הזאת כדי שידע איך להתמודד איתם.

ב. אם הוא היה יהודי שעובד בפרך כמותם, ישראל לא היו מאמינים לו. מה אתה יודע ? בארמון פרעה הוא למד את כל השפות. הנה בא מי שיודע את כל השפות ויודע את כל החוכמות כי גדל בבית פרעה. יודע התנהגות דיפלומטית. בקיא כל המיומנויות. יש מקום לשמוע, יש מקום לקבל, כי זה אדם שגדל בתוך ארמון המלך.

לכן, **היה למשה 10 שמות**:

- ירד-על שם שירד המן בימיו.
- חבר- שהוריד לנו את התורה. "חבר אני לכל אשר יראוך".
- יקותיאל- על שם שקיוו לאל בימיו.
- אביגדור- שעשה פרעות בגויים.
- טוב- שהיה טוב לישראל.
- אבי שוחו – שהיה שוחה על ישראל. מגן עליהם. מסנגר עליהם. מתפלל בשבילם.
- אבי זנוח – שבגללו ישראל עזבו את העוונות.
- טוביה – שהיה טוב להם לישראל.
- שמעיה – שהקב"ה היה שומע את תפילתו.
- נתנאל- שנתן אותו הקב"ה לנו.

מכל השמות נבחר השם משה, שנתנה לו בתיה בת פרעה "כי מן המים משתיהו".

◆ **שאל המדרש, מה זה משתיהו ?**

היה צריך להיות שמו "משוי". אלא, שמו משה מכיוון שהוא מושה אותנו כעת. כשיש לנו קושיות, משה מושה אותנו. איך אתה יודע את התירוץ כשיש קושיה ? ממשה.

מוראבי עליו השלום, היה אומר, למה קוראים לו משה רבינו ? אתה ראית את משה ? אלא שאפילו את האלף-בית לימד אותנו משה רבינו. כשמשה ירד מהר סיני הוא נתן לעם ישראל את האותיות. כך מובא במדרש. אפילו את שמות האותיות. אלף-אלף, למד, פי. המקובלים כתבו, אבי כתב כן, שאם אדם רואה שהמזל שלו חלש או הבריאות שלו רופפת או שהעניינים לא מתנהלים כמו שצריך או שהאישיות שלו לא מספיק טובה. מה יעשה ? יאמר את אותיות שמו ויכוון שהאור של הקב"ה משפיע ונכנס בתוך אותיות שמו. זה מרבינו האר"י.

למשל אברהם, א,ב,ר,ה,מ.

אלף-אלף, למד, פי,

בית-בית, יוד, תיו.

ריש- ריש, יוד, שין.

הא- הא, אלף.

מם-מם, מם.

אח"כ מילוי של המילוי. אח"כ מילוי של המילוי של המילוי. תמשיך למלאות.

> **משה היה רועה צאן.**

◆ **מה הענין של צאן ?**

הכלי יקר כותב שאדם יכול לזכות ליראת שמיים רק שרואה את הטבע. מה רבו מעשיך ה'! כך זכה משה להידבק בהשם יתברך. כי בעיר אי אפשר להדבק בה' יתברך.

הרמ"ק כותב, שלכל אחד היה מורה. הוא מביא רשימה של 30 מלאכים, שכל אחד לימד את אחד הצדיקים. לאדם הראשון היה לו מלאך שמלמדו תורה. חנוך היה לו

מלאך שמלמדו תורה. נח, היה לו מלאך שמלמדו תורה. משה רבינו היה לו מלאך שלמד אותו תורה, יוסף הצדיק גבריאל היה המורה שלו, הוא לימד אותו 70 לשון באותו לילה.

הקב"ה מתגלה למשה רבינו בלבת אש. מה זה לבת ? לב כפול. לב למעלה ולב למטה. כלומר, שכינה נקראת לב. השכינה של הלב העליון באה ונכנסה בלב הפיזי של משה, כאן למטה. ואז גופו של משה הפך להיות לבת אש. שכינה. למעלה ולמטה.

> **כבד פה וכבד לשון**
>
> שמות ד, י

הרשב"ם הסביר פשט, כיוון ששרף את השפתיים עם הגחלים. השפתיים מסיעות לאותיות בום"פ. יוסף אמר להם, אם יבוא אדם ויאמר לכם "פקוד אפקוד" תדעו שהוא המשיח. משה לא יודע להגיד את האות פ' ופתאם הוא אומר "פקוד פקדתי". זה נס. מופת. זהו זה הגואל. מה אומר משה רבינו ?

מי אנוכי. וכי אוציא את ישראל. מי אנוכי-אני קטן וישראל גדולים. כך הוא חושב את עצמו, שהוא הכי קטן מישראל. "וכי אוציא"-אומר הכתב סופר, אל תדאג, הקב"ה יתן לך כח. והוא יוציא איתך. אל תפחד, רק תסכים.

המקובל סלמן מוצפי, אבא של הרב מוצפי, ליל פטירתו היה היום. נפטר לפני 40 שנים.

כשהיה בגיל 6, בתלמוד תורה בבגדד היו 5000 ילדים, והוא היה מלומד מאד. הוא ידע גם שפות. קולט הכל. פעם אחת הגיעה משלחת יהודים מבריטניה ובחרו בו להיבחן כילד המצטיין בכיתה. אבא לא רצה להתגאות על החברים שלו. מה אני אתגאה ואקבל כבוד ? לא רוצה. אז הוא אמר למורה שהוא לא מוכן. המורה שמע והלך להגיד למנהל. המנהל אמר שים עליו משמר. ראו שהוא רוצה לברוח, שמו

שומר בשער של בית הספר שהוא לא יוכל לצאת. הוא סיפר לי שהוא התחבא בשירותים שעתיים. אלה שירותים של בגדד. לא שירותים של ארץ ישראל. אמר לי "סבלתי שעתיים ייסורי נפש כדי שלא להתגאות על חברי.

סיפור נוסף. פעם ביום שבת, הקורא בתורה, שהיה קורא 40 שנה בבית הכנסת, טעה. אף אחד לא שם לב ומוראבי החזיר אותו. בגיל 6. כולם הסתכלו, מי זה הילד הזה שמחזיר ? אז סבא שלי, שאני קרוי על שמו, מהר החביא אותו בגלימה. פחד עליו מעין הרע. סבא היה צורף. הוא היה עושה כלי כסף. פמוטים, גביעים, בקבוק של מי זהר. יום אחד הזמינו אצלו לחתונה מוצרים והוא ייצר מה שהיה צריך. בא לבית שהזמינו להביא את המוצרים. אבי היה הבכור שלו. הסבא לקח אותו וכיסה אותו מתחת לגלימה שלא יראה כלום. הקיש בדלת, ומסר להם את השקית ואפילו לא נכנס. שמא תפתח אישה את הדלת ומוראבי יראה. אמר הסבא, טוב אני מכרח, אבל הילד לא יראה. כך שמר עליו.

הסבתא היתה קמה כל בוקר בארבע בבוקר. היתה לוקחת את מגש הנחושת ועליו פיתות. היא שמעה מרבי יוסף חיים שצריך לאכול פיתות אפויות. אם אוכלים בצק או לחם שלא אפוי טוב המח נהיה מטומטם. כך הגמרא אומרת. צריך לאכול בצק אפוי. היתה הולכת כל הדרך, קרוב לקילומטר ובדרך היתה מתפללת, "שהבן שלי סלמן יהיה תלמיד חכם, שיהיה צדיק, שיהיה ירא שמים", ואומרת פסוקים, "ויהי נועם", ו"יושב בסתר עליון". באה לחנות נותנת לו מטבע ועוד חצי מטבע כדי שישים את זה בפנים כדי שיהיה אפוי יפה. בבוקר היתה נותנת לבנה ואומרת לו "תאכל כדי שתהיה חכם בתורה".

זכותו תגן עליכם, יהי רצון. תזכו לראות כל צאצאכם בריאים ושלמים עובדי השם באמת.

לעילוי נשמת יקירנו האהוב

אפרים שמעון (אפי) אריאל ז"ל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל

שייבדלו לחיים טובים וארוכים

ת.נ.צ.ב.ה

יהי זכרו ברוך.

עשרה שמות למשה רבנו

על פי מדרש ויקרא רבה, פרשה א, סימן ג:

1. ירד – שהוריד את התורה מלמעלה למטה.
2. חבר – שחיבר את הבנים לאביהן שבשמים.

3. יקותיאל – שעשה את הבנים מקווין לאביהם שבשמים.
4. אבי גדור – הרבה גודרין עמדו לישראל וזה היה אביהן של כולן.
5. אבי סוכו – שהיה אביהן של נביאים שסוכים ברוח הקודש.
6. אבי זנוח – שהיה אב למזניחים שהזניחום מעבודה זרה.
7. טוביה – "וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא", כי טוביה הוא.
8. שמעיה – ששמע יה תפילתו.
9. לוי – על עיקר משפחתו, "הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ הַלֵּוִי".
10. משה.

מקורות: ויקרא רבה א, ג; דברי הימים א ד, יח; שמות ב, ב; שמות ד, יד.

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר